

den arme zijn verkwikking niet, we willen met u genieten in al het teedere, aanminnige en wegsleepende van de Kersttafereelen. Ge hoordet het immers, de engelen zongen óók van „Vrede op aarde”; ook van „In de menschen een welbehagen.” Maar hier houden we uw zielen aan vast, hier staan we onverbiddelijk op, dat ge de orde niet omkeert, dat ge het *eerste* laat blijven wat het *eerste* was, en alzoo het *Eere zij God in de hoogste hemelen!* voorop laat gaan en den hoogsten toon laat blijven!

Het was niet om er een paar lieve tafereeltjes óns te geven, dat Messias op aarde kwam en het Woord vleesch werd. Neen, het ging op een worsteling tegen zonde, wereld en duivel; het ging om de volvoering van Gods raad; om de rechtvaardiging van goddeloozen en de heiligmaking van zondaren en de verlossing van verlorenen; het ging om de zaliging der uitverkorenen Gods.

God, alleen wijs en alleen heilig, te prijzen in der eeuwigheid, onze Heer en onze Koning, Hij is de *Liefde*; een Liefde zoo hoog, zoo diep, zoo in breedte en lengte zich uitbreidende, dat ze *alles* vermag.

En nu, die liefde Gods wilde dat Kindeke in die kribbe op deze aarde hebben, om van daar als uitgangspunt het heil des Heeren te doen opgaan.

Satan daarentegen, die God vloekt en een moorder van den mensch en zijn ziel is, wilde dat Kindeke er *niet* hebben, en ging tegen Bethlehem en die kribbe in.

Zie maar eens hoe hij Herodes aandrijft en hem haat en moordlust inblaast, om „onnooz’len te vernielen door het moorden van onnooz’le zielen!” o, Dat is alles om dat Kindeke maar weêr weg te krijgen en die kribbe ongedaan te maken.

Zoo is alles ernst, ontzettende ernst om die kribbe. Het gaat om dood en leven. Het gaat om God of Satan. Het gaat om de almacht der Eeuwige Liefde.